

Bilim adamları tarafından deniliyor ki, "Madde varken yok olmaz, yok iken de var olmaz." Yani maddenin ezeli olduğu ifade edilmektedir. Oysa biz biliyoruz ki ezeli de ebedi de bir olan Allah'tır... Bunu açıklar mısınız?

Lavoisier'e dayandırılan bu söz sadece bir iddiadır. **Diyorlar ki:**

"Madde enerjiden mürekkep ve enerjinin şekillenmiş halidir. Madde-enerji, enerji-madde bir devr-i daim halinde sürer gider. Demek ki, var yok olmaz, yok da var olmaz. Meselâ, yeryüzünde insanlar var olurlar, öldüklerinde çürür ve bu sefer de toprak olurlar. Ve varlıklarını toprak şeklinde devam ettirirler. Güneşteki hidrojen helyuma çevrilir, ondan çıkan şua, radyasyon ve çeşitli boydaki dalgalar, dünyanın yedi bucağına yayılır hatta birçok sistemlere kadar gider, ve onlar da kendilerine göre bunlardan istifade ederler. Yani, değişen sadece varlığın keyfiyetidir; yoksa bizzat varlık hep devam etmektedir."

Evvela, Lavoisier "**Var yok olmaz, yok da var olmaz**" derken bunu eşyanın kendisine nispet ederek söylemektedir. Yani, hiçbir varlık kendi kendine yok olmaz. Yok olan da yine kendi kendine var olamaz. Aynı zamanda, var ve yok etme gücüne sahip olamayan, sebepler, tesadüfler; hatta varlık içinde en kabiliyetli olan insanlar dahi, bu hükme dahildirler.. onlar da bir varı yok, bir yoku da var edemezler. Onların eliyle sadece terkipler değişir; varlık varlığını devam ettirirken, yok da ebediyen yok olarak kalır. Ancak, mes'ele Cenâb-ı Hakk'a isnat edildiğinde bu hüküm tamamen tersine çevrilir. Allah varı yok eder, yoku da var eder. Her baharda binlerce, yüz binlerce, yoktan ve hiçten yaratılan bunca nebâtatı gördüğü halde, yok var olmaz diyen muannid evvelâ kendisi yok olmalıdır. Evet, Allah varı yok eder yoku da var eder. Zaten Lavoisier'nin de buna bir itirazı yoktur.

İkincisi: Varlık veya yokluk bizim mâlumatımızın dar mahbesine sıkıştırdığımız şeylerden mi ibarettir ki böyle bir iddiada bulunmak doğru olsun!

Epikür ve Tales'ten bu yana maddenin en küçük parçası olarak bilinen atom bugün daha küçük parçalara ayrılmış olarak bilinmektedir. Atom, kendi çekirdeğinin etrafında dönen, eksi yüklü elektronlar, artı yüklü protonlar ve yüksüz nötronlardan müteşekkildir. Dün bilinmeyen bu husus bugün herkesin malumudur; ve bugün yine her kesin malumudur ki, bunlar durmadan dalga neşretmektedirler.

Görülüyor ki, bilgilerimiz daima yenileniyor ve bilgi dağarcımıza her an yeni

---

bilgiler ilâve oluyor. Atom nazariyesi birçok değişikliğe uğraya dursun, belli bir dönemde foton nazariyesi ortaya atıldı ve ilim adamları artık bütün mesâîlerini partiküller üzerine teksif etmeye başladılar. Biz çok şey bildiğimizi zannediyoruz; halbuki çok şey bilmiyoruz. Varlık hakkında bildiklerimiz, bilmediklerimize nisbetle deryada katre kalır...

Biz yine düne kadar, her şeyin atomdan meydana geldiğini kabul ediyorduk. Ancak bugün anti-madde nazariyesiyle atomun karşısında da bir anti-atom olduğu söylenmektedir ki, "**Daha bilmediğiniz şeyleri de çift yarattı.**"(Yasin, 36/36) manâsına gelen âyetin içinde bu manâyı düşünmek de mümkündür.

Kur'ân-ı Kerim'in ortaya koyduğu ilmî gerçeklere ve telkin ettiği îmana bakınız ki, "**Atomdan seyyarata kadar, her şeyi Cenâb-ı Hak (cc) çift olarak yarattı. Tek olan birisi vardır o da Allah'tır.**" Sadece O tek olan Zât'tır ki, parçalanmaz, bölünmez, yemez, içmez, üzerinden zaman geçmez, kemmî ve keyfî olarak ele alınmaz. O zâtında vardır ve bir Zât-ı ecell-i âlâdır. Tebeddülden, tağayyürden, elvan u eşkâlden münezzeh ve müberrâdır.

Anderson'dan Asimov'a kadar, fizik ve astrofizik dünyasında yeni bir görüş olarak üzerinde durulan, **anti-madde, anti-atom, anti-proton** ve **anti-nötron** hususu bilgi sınırlarımızı tesbitte ve bilgi kapasitemizin azlığı mevzûunda düşüncelerimize bir buud daha kazandıracak mahiyettedir. Çok şey bildiğini zanneden insan, hiçbir şey bilmediğini bu yeni gelişmelerle daha iyi anlamış durumdadır. Zaten okudukça insanın, bir taraftan ilmi, diğer taraftan da cehâleti artmaktadır.

Anderson, pozitronu bulduktan sonra, elektron yerinde dönen başka bir şey buldu. Çünkü bu bulduğu artı yüklüydü. Halbuki elektron eksi yüklü olması gerekiyordu. Bu, maddenin karşısında zıt bir maddenin olduğunu ispat ediyordu. İlim dünyası şimdi bu sırrı çözmekle meşgul ve yoğun bir faaliyet içinde çalışıp durmaktadır. Bir de sıralamayı devam ettirirsek, bakın iş nereye kadar uzayacaktır: **Anti-x, anti-partikül, anti-proton, anti-nötron, anti-elektron, anti-molekül.** Ondan sonra da canlılara gelelim.(Yalnız şimdilik böyle bir tabir bilinmiyor) **anti-bitki, anti hayvan, anti-insan ve anti-dünya...vs.**

Çok sözleri kehânet derecesine varan Einstein demiştir ki, "**Görünen üç buudlu mekanın dördüncü bir buudu daha vardır; o da zamandır.**" Tabii ki bu sezip görebilmeye bağlıdır. Siz o mekanın içinde bulursanız, eşyaya bakışınız başka türlü olacaktır. Öyleyse, içinde bulunduğumuz mekânın dışında bu mekandan başka bir mekân vardır. Ve bu mekan hiçbir zaman başka bir maddenin değişmesinden teşekkül etmiş değildir.

Madde ile anti-madde arasındaki münasebet nedir? Bu sorunun cevabında deniliyor ki, bunlar birbirini yok edebilecek bir mahiyette yaratılmışlardır.

Ve yine ilim adamları, bir gün bütün kâinatta, maddenin anti-maddeye galebe edeceğinden bahsetmektedirler. Halbuki onların sözlerini te'yid eden hiçbir delilleri

---

de yoktur. Bunu şunun için söylüyorum; acaba ilim adamları her şeyi biliyorlar mı ki, böyle bir neticeyi hemen kestirip atıyorlar.

Haydi onların bazı dediklerini kabul edelim. Yeryüzünde madde daha çoktur, anti-madde ise daha azdır. Ama bir de ileri sürdükleri hususlar üzerinde düşünelim. Meselâ onlar diyorlar ki, kâinat yaratılırken madde ve anti-madde birbirine mukâbil yaratıldı. Diyelim ki madde tarafında ikibin iki tane madde vardı; anti-madde tarafında ise bu oran ikibin taneydi. Sonra madde anti-maddeyi yedi, tüketti. Sonunda madde, anti-maddeden sadece iki tane fazla kaldı ve bu fazlalıktan dolayı, kalan iki fazla maddeden bu âlem vücuda geldi. Böylece de, madde anti-maddeye galebe çalmış oldu. Aslında hiç de böyle bir durum yoktur. Çünkü, eğer böyle bir şey olsaydı, yeryüzünde anti-maddeden bahsetmeye imkân olmazdı. Zira, iddiaya göre anti-madde baştan bütünüyle yok edilmiş sayılıyordu.

Bir de şöyle düşünelim. Anti-madde düşüncesi maddenin karşısında; anti-atom düşüncesi atomun karşısında bize sırlı bir âlemden bahsetmektedir. Biz maddî ve görünen varlıklarız. Niçin acaba cinler, anti-maddeye yakın bir şeyden yaratılmış olmasınlar? Neden meleklerin nurdan yaratıldığını kabul etmeyelim? Neden onlar bizi yokedebilecek güçte olmasınlar?

Acaba geçmiş peygamberlerin serencamesi arasında bu tür hâdiseleri görmek mümkün değil midir? Halbuki Kur'ân-ı Kerim'de ve bilhassa Hıcr Sûresinde meleklerin bir yerde madde adına görünmelerinin orayı mahvettiği anlatılmaktadır. Demek ki Allah'ın emir ve müsaadesi olsa, melekler zincirleme reaksiyonlarla, kâinatı yok edebileceklerdir. Binaenaleyh, bir yerde madde bir nesic, bir kaneviçe meydana getirirken, bir yerde de anti-madde, meselâ; cinler ve ruhânîler gibi bir kaneviçe meydana getirmektedir. Madde-anti madde; mekân-anti mekan, zaman-anti zaman çarpışması neyse, dünya da âhiretin karşısında aynı durumdadır. Onun içindir ki Efendimiz (asm), gerçekten Cenneti görüyor, üzüm salkımına elini uzatıyor, Cehennemi müşâhede ediyor ve gördüğü o dehşetli manzaralardan irkiliyordu. Evet O, madde âlemindeyken de anti-madde âlemiyle münâsebet içindeydi...

İşte âlemin varlığı, maddesiyle anti-maddesiyle bu kadar karmaşıklık arz ederken, kalkıp birisinin, yüz sene önce söylenmiş bir söze dayanarak, "**Var yok, yok da var olmaz.**" gibi laflar etmesi ilmî hiçbir mesnede dayanmayacağı gibi, tutarlı da olmayacaktır.

Burada, âlem hakkında çok şey bilmediğimizi bir kere daha tekrar etmek durumundayım. Bir zamanlar, esir maddesi etrafında da fırtınalar koptu. Var diyenleriyle bir grup, esir maddesinin mevcudiyetini çeşitli delillere istinad ederek ispat ederken, Michaelson ve daha başka bazı ilim adamları araştırmalarının neticesini, esir denen bir madde yok diye noktalandılar. Bu sefer Lorenz devreye girdi ve hayır, yok diyemezsiniz dedi: Bunların hepsi de söylediklerini, araştırmalarının onlara verdiği malumata dayandırıyorlardı.

Durum böyle olunca ve bu bilinemeyenlere bir de insanın kendisi eklenince, varlık

---

veya yokluk hakkında hüküm mâhiyetinde sözler söylenmesi biraz tuhaf değil mi?

Bir gün gelecek, İsrail sûra üfleyecek madde veya anti-maddeden bir tarafı yok edecektir. Bu defa beriki diğerine göre belki gelişecek ve siz öyle varlıklarla karşılaşacaksınız ki, sizin gibi insan görünecek, ama elinizi vurduğunuzda bir tarafından öbür tarafına geçiverecektir. Siz ona, ister cin, ister melek, isterse ruhânî deyin. **Ancak denmesi gereken bir şey daha vardır; o da varlığın maddeden ibâret olmadığı hakîkatıdır. "Her şeyi maddede arayanların akılları gözlerine inmiştir; göz ise manâya karşı kördür."** Maddenin ötesinde, bütün ihtişamıyla maddeye zıt ayrı bir varlık sahası vardır ki, gerçek manâ, İlahî nûr ve Cenâb-ı Hakk'ın tecelli ettiği âlem de işte bunun ötesindedir. Bu mevzûda hiç bir şey bilmiyoruz. Çünkü ilmin eli oralara uzanmaktan henüz uzaktır.

Üçüncüsü: Hepimiz müşâhede ediyoruz ki, var yok olmakta, yok da var olmaktadır. İşte gözümüz önünde Allah bir anda ışığı var ediyor, sonra onu yok ediyor ve onun yerine karanlığı var ediyor. Sonra karanlığı yok edip ışığı var ediyor. Biz de gözümüz önünde cereyan eden bu hâdiseleri müşâhede edip duruyoruz. Her mevsim yoktan varlık sahasına çıkarılan bunca nebatat ve hayvanat bize yoktan nasıl var edildiğini gösterip dururken bir gün de gelecek bütün bunlar yok olmakla, bu sefer de varın nasıl yok edildiğini yine görmüş olacağız. **"Küllü men aleyhâ fân."** (Rahman, 55/26) sırrı zuhur edecek ve dünya üzerinde ne varsa maddelerine ait yönleriyle yok olacaklardır.

Evet, her şey fânîdir; ancak bir Bâkî vardır. O da hiç şüphesiz Allah'tır. Ve o Allah, varı yok; yoku da var etmeye muktedirdir.

Hasılı; maddeciler, varı yok, yoku da var eden ve kâinattaki baş döndürücü icraatıyla varlığını hissettiren yüce Yaratıcı yerine maddî bir ilâh, daha açık ifadesiyle de, bir (İlâh-Madde) ikâme ederek bir kısım bulanık düşüncelere sığınmak istemekteler. Zira, iddialarına nazaran âlemi idare eden sadece maddedir. Kimyevî ve mihanikî kuvvetler ise, maddenin vasıfları ve hususiyetlerinden başka bir şey değildir.

Ne var ki, onlara göre bu her şey olan maddenin hakikati meçhuldür. Ne acıdır ki, idrak edilemediğinden ötürü hakikat ve künhünü bilemedikleri Allah'ı inkâr eden materyalistler, hakikatını bilemedikleri maddeyi her şeye esas kabul etmekte hiçbir beis görmemekteler?.. Onların bu gibi pek çok tenakuzları üzerinde durmayacak sadece sistemleriyle alâkalı bir-iki söz edeceğiz:

Materyalistler, yaratılış ve varoluşta en birinci âmil olarak maddeyi görürler. Onlara göre madde her şey üzerinde hâkim, kuvvet de onun esiridir. Âlemin idaresini, kâinattaki nizam ve âhengin muhafazasını, her şeyin esası sayılan bu kör ve şuursuz zerrelere, ilimsiz, idraksiz atomlara havale ederek varlık hakikatını izah etmeye çalışırlar.

Bu utandırıcı ve gayrilmî hurâfeleri kabul etmek için insanın hakikaten kör ve şuursuz olması lazımdır.

İşte, maddecilerle aramızdaki en bâriz farklılık da burada ortaya çıkar. Maddeciler güya tecrübe ve müşahedeye dayanarak, maddenin, her şeyin esası, hareket ve şekillenmesinin de kendinden olduğunu iddia ederler. Bizse, yine ilim, fen ve müşahedeye dayanarak, maddenin kör, âtıl, şuursuz bir mevcut olduğunu, hareket ve değişik terkipler içindeki hizmet ve gücünü varlığı kendinden, her şeyi ilim ve Kudretiyle idâre eden bir Zât'tan aldığına inanırız. Günümüzdeki temsilcileriyle beraber bütün materyalistler tamamen doğmatisttirler. Henüz ispat edilememiş ve bedihî olmayan şeyleri, ispat edilmiş ilmî mes'eleler gibi gösterir ve göz boyamaya çalışırlar. Hristiyanlıktaki doğmatizme başkaldırarak her şeyi inkâr eden maddeciler neticede bir başka yoldan aynı girdaba kapıldı ve aynı gayyâlara sürüklendiler.

Materyalistlerin, bin bir tantana ile ilân ettikleri esasların hemen hepsi de bir kısım fasit kıyas ve yakıştırmalara dayanmaktadır.

Varın yok, yokun var olması iddiası da yine onların bu yakıştırmalarından biridir. Bir gün ilim adamları onların bu iddialarını da iki kere iki dört eder kat'iyetinde ispat etseler; onlar, inkâra esas teşkil edebilecek yeni yeni iddialar üreteceklerdir.